

З. Пименова

НОСОРОГЪ

Надали има животно, което съ външността си тъй много да отблъсва човѣка, както носорогътъ. Деца, които пръвъ пътъ виждатъ носорога, просто не могатъ да понасятъ гробото му и тромаво тѣло. Ето какво разказва руския професоръ Усовъ за първото виждане на носорогъ:

— Помня — пише той — че отъ първия погледъ не разбрахъ нищо; направи ми силно впечатление голѣмината — нея само азъ видѣхъ. Само следъ известно време почнахъ да различавамъ частите: глава, крака, гънки на кожата и пр. Обърна ми особено внимание несъразмѣрността на тѣзи части и малката, сплескана отстрани опашка. Следъ това се вгледахъ въ главата, въоржена съ рогъ, намиращъ се ѝ на носа. Госпожата, която показваше носорога, изнесе единъ голѣмъ рогъ (около 800 гр.) и разказа, че носорогътъ преди година хвърлилъ този рогъ и че израстналиятъ оттогава рогъ е сравнително твърде малъкъ. Това ме накара да се вгледамъ по- внимателно въ главата на носорога. И тя ми се видѣ така чудна, тъй невъзможна, че почти година ми се явяваше на сънъ: стърчащи, подвижни уши, грубо одѣлана глава, малки очи съ свинско изражение и най-после горна устна, която се завършва съ подвиженъ закривенъ рогъ, — всичко това заедно седѣше на много голѣмо тѣло, крепено на сравни-